

РЕШЕНИЕ

№ 7423

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8053** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ж. П. Д. от [населено място], срещу решение № 2864 от 27.07.2022 г., постановено по НАХД № 7431/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 111-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22 – 4332 – 003929, издадено на 24.03.2022г. от Началник група на СДВР сектор „Пътна Полиция“ СДВР, с което са му наложени наказания “глоба” в размер на 2 000 (две хиляди) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за извършено административно нарушение по чл.173, ал.3 пр.2 от ЗДвП.

В касационната жалба и в писмено становище са изложени доводи, че решението е неправилно, незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния закон, съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на касатора. Моли се съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП. Ответникът, Началник група на СДВР сектор „Пътна Полиция“ СДВР, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и не са налице основания за отмяна на решението на СРС.

Касационната жалба е допустима. Подадена е в срока по чл. 211 от АПК от страна, имаща правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество е неоснователна.

Установено е в производството пред Софийски районен съд, че на 11.03.2022г. около 20:45ч.в [населено място], по бул.,„Н. П.“, с посока на движение от бул.,„Ц. Б. Трети“ към ул.,„Л.“, жалбоподателят Ж. П. Д. управлявал личния си лек автомобил марка „О.“ Вектра с рег. [рег.номер на МПС] . Бил спрял със стоп – палк от служители в сектор „Пътна Полиция“ при СДВР. Проверката била във връзка с употреба на наркотични вещества от водачите на МПС. На водача било предложено да бъде изпробван с техническо средство D. T. 5000 № 0049 за наличие на употреба на наркотични вещества или техни аналози, но отказал да даде проба. Младши автоконтрольор Н. З. при ОПП – СДВР издал талон за изследване № 0059883, в който Ж. Д. изрично посочил, че отказва да бъде тестван с медицинско и химическо или химико – токсикологично изследване. В талона било посочено здравното заведение и времето, през което водачът, ако пожелае, следва да се яви за даване на проба. Отказът му бил санкциониран с АУАН, който му бил връчен лично и подписан от него без възражения. С акта било иззето и СУМПС, КТ и СРМП. Въз основа на акта било издадено и обжалваното наказателно постановление.

За да постанови обжалваното решение СРС приема, че съставеният АУАН, така и наказателно постановление отговарят на изискванията на ЗАНН и са издадени в съответствие с давностните срокове, предвидени в ЗАНН.

След съвкупен анализ на събраните доказателства съдът е намерил, че по безспорен и несъмнен начин се доказва, че Ж. Д. е извършил вмененото му административно нарушение по чл.174, ал.3 пр.2 от ЗДвП. Обосновал е наличие на елементите на нарушението от обективни и субективна страна. Обосновал е подробно неоснователността на доводите на жалбоподателя във връзка с твърденията му за незаконосъобразност на НП.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон и доказателствата по делото. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съдът споделя изводите на въззивния съд, че при съставянето на акта и издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Те отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл.42 и чл.43 от ЗАНН. Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя.

В случая фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, в частност – отказът на жалбоподателя да му бъде извършена проверка за употребени наркотични вещества или техни аналози, както с тест, така и с вземане на биологични проби за химическо изследване и химико-токсикологично лабораторно изследване, като даде кръвна проба за целта, се установяват по безспорен начин. С тези си откази същият е осъществил административни нарушения по чл.174, ал.3 от ЗДвП.

От съдържанието на оспореното наказателно постановление е видно, че е изписано

словесно точно в какво се е състояло нарушението на жалбоподателя, което покрива изцяло състава на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, съдържаща едновременно правило за поведение и санкцията за неизпълнението му. Редът, по който се установява употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства се регламентира от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози (Наредбата). Съгласно чл. 1, ал. 3 от нея употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози се установява чрез използване на технически средства и медицински изследвания. Техническите средства включват и тестове за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози. За целите на медицинските изследвания се извършват и химически и химико-токсикологични лабораторни изследвания. Чл. 3, ал. 1 от Наредбата указва, че при извършване на проверка на място от контролните органи употребата на алкохол се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози – с тест. Член 3а посочва случаите, в които проверката се извършва чрез медицински изследвания – на алкохол - с химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с химико-токсикологично лабораторно изследване, когато лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; лицето не приема показанията на техническото средство или теста; физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест. За целта на медицинското изследване, се издава талон за изследване, който се връчва на водача срещу подпис с указани в него лечебното заведение, в което водачът следва да се яви и срока на явяването му. Съобразно конкретиката на настоящия случай жалбоподателят е реализирал нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като е отказал проверката с тест за употреба на наркотични вещества, след което е отказал медицинско изследване за употреба на такива. Целта е да се установи употребил ли е съответният водач на МПС наркотични вещества и техни аналози и при положение, че откаже проверката с техническото средство или теста, той е длъжен да изпълни предписанията за медицинско изследване. След като е отказал да изпълни тези си задължения, жалбоподателят е извършил вменените му нарушения по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Не се споделя от касационната инстанция възражението на касатора за нарушения на чл.11 от Наредбата, както и на Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение. Безспорно е установено, че водачът, след като е бил запознат и се е подписал, не се е явил на посоченото в талона лечебно заведение в указания срок – 45 мин, поради което без значение е кой е определил именно това лечебно заведение за извършване на медицинското и химическо или химико-токсикологично изследване.

По отношение на наложените наказания за установеното нарушение съдът посочва, че същите са определени в конкретен размер в закона и наказващият орган не разполага с възможност за индивидуализация им.

По изложените съображения не са налице основание за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и липса на претенция от страна на ответника по касация, в настоящето производство не следва да се присъждат разноски.

Водим от горното, на основание чл. 221 и чл. 222 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2864 от 27.07.2022 г., постановено по НАХД № 7431/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: